

KOMISSION PÄÄTÖS,**tehty 26 päivänä maaliskuuta 2003,****ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annettuun neuvoston direktiiviin 96/61/EY (IPPC-direktiivi) liittyvästä kyselystä 31 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/391/EY muuttamisesta (neuvoston direktiivin 91/692/ETY täytäntöönpano)***(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 881)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)***(2003/241/EY)*

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 16 artiklan,ottaa huomioon eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämisestä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 96/61/EY 16 artiklan 3 kohdassa säädetään, että kertomukset, jotka liittyvät mainitun direktiivin täytäntöönpanoon ja sen tehokkuuteen suhteessa yhteisön muihin ympäristönsuojelukeinoihin, laaditaan direktiivin 91/692/ETY 5 ja 6 artiklan mukaisesti.
- (2) Direktiivin 96/61/EY 16 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kertomus, joka koskee saatavilla olevia edustavia tietoja raja-arvoista, on yhdistettävä täytäntöönpanoa koskevaan yleiskertomukseen vuodesta 2003.
- (3) Direktiivin 91/692/ETY 5 artiklassa säädetään, että mainittu kertomus on laadittava komission direktiivin 6 artiklalla perustetun komitean avustuksella valmistelämän kyselylomakkeen tai kaavan pohjalta.
- (4) Ensimmäinen kertomus koski ajanjaksoa 2000—2002.
- (5) Toinen kertomus koskee ajanjaksoa 2003—2005.

- (6) Tässä päätöksessä suunnitellut toimenpiteet ovat direktiivin 91/692/ETY 6 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan komission päätös 1999/391/EY seuraavasti:

Korvataan komission päätöksen 1999/391/EY liitteenä oleva kyselylomake tämän päätöksen liitteenä olevalla kyselylomakkeella.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on käytettävä mainittua kyselylomaketta perustana ajanjaksoa 2003—2005 koskevalle kertomukselle, joka annetaan komissiolle direktiivin 91/692/ETY 5 artiklan ja direktiivin 96/61/EY 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 2003.

Komission puolesta
Margot WALLSTRÖM
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.⁽²⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48.

LIITE

KYSELY YMPÄRISTÖN PILAANTUMISEN EHKÄISEMISEN JA VÄHENTÄMISEN YHTENÄISTÄMISEKSI
ANNETUN DIREKTIIVIN 96/61/EY (IPPC-DIREKTIIVI) TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA

1. YLEISKUVAUS

1.1 **Mitkä ovat merkittävimmät muutokset, jotka kansalliseen lainsäädäntöön ja lupajärjestelmään oli tehtävä direktiivin liitteessä I luetellusta toiminnasta aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämistä koskevan kokonaistavoitteen saavuttamiseksi?**

2. DIREKTIIVIN SOVELTAMISALAAN KUULUVAT TOIMINNAN OSA-ALUEET JA LAITOKSET

2.1 **Kuinka monta liitteen I kuhunkin toimintaluokkaan (1.1, 2.3 a, 6.4 b jne.) luokiteltavaa laitosta kuuluu seuraaviin ryhmiin?**

- kaikki 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut olemassa olevat laitokset, jotka olivat toiminnassa raportointijakson lopussa,
- olemassa olevat laitokset, joiden toimintaa koskevasta olennaisesta muutoksesta tehtiin ilmoitus toimivaltaiselle viranomaiselle ja joille myönnettiin lupa raportointijakson aikana,
- uudet laitokset (myös laitokset, jotka eivät ole vielä toiminnassa), joille myönnettiin lupa raportointijakson aikana.

Tähän kysymykseen vastattaessa olisi otettava huomioon, että laitos voi suorittaa eri toimintaluokkiin kuuluvaa toimintaa. Kaikki asian kannalta merkitykselliset toiminnan osa-alueet olisi mainittava (vaikka tämä tarkoittaisi, että kyseinen laitos lasketaan mukaan useammin kuin kerran). Koska monien kemian laitosten toiminta jakautuu useille toiminnan osa-alueille, kuten on määritelty 4 kohdan toimintaluokissa, mainitaan ainoastaan 4 kohtaa koskevat yhteenlasketut luvut (toisin sanoen yksittäisiä toimintaluokkia koskevia lukuja ei mainita).

Taulukko 1

Toimintaluokat, joiden osalta on ilmoitettava laitosten yhteismäärä

	Liite I — Toiminnan osa-alueet
1.1	Polttolaitokset, joiden lämmöntuotto on enemmän kuin 50 MW
1.2	Kaasun- ja öljynjalostamot
1.3	Koksaamot
1.4	Kivihiiltä kaasuttavat ja nesteyttävät laitokset
2.1	Malmien, mukaan lukien sulfidimalmit, pasutus- ja sintrauslaitokset
2.2	Raakarautaa tai terästä tuottavat laitokset (primääri- tai sekundaarisulatus), mukaan lukien jatkuva valu, joiden kapasiteetti ylittää 2,5 tonnia tunnissa
2.3 a	Laitokset, joissa rautametallega jalostetaan kuumavalssausmenetelmällä kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia raakaterästä tunnissa
2.3 b	Laitokset, joissa rautametallega jalostetaan takomalla vasaroiden iskutyön ylittäessä 50 kilojoulea vasaraa kohti ja käytetyn lämmöntuoton ylittäessä 20 MW
2.3 c	Laitokset, joissa rautametallega jalostetaan suojakäsittelmällä sulalla metallilla käsittelykapasiteetin ylittäessä 2 tonnia raakaterästä tunnissa
2.4	Rautametallivalimot, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä
2.5 a	Laitokset, joissa tuotetaan ei-rautametallega malmista, rikasteista tai sekundaarisista raaka-aineista metallurgisilla, kemiallisilla tai elektrolyysimenetelmillä

Liite I — Toiminnan osa-alueet	
2.5 b	Laitokset, joissa sulatetaan ei-rautametalleja, sisältäen metalliseokset, mukaan luettuna kierrätettävät tuotteet, (puhdistuksesta, sulattovalusta jne.) ja joiden sulatuskapasiteetti ylittää 4 tonnia päivässä lyijyn ja kadmiumin osalta tai 20 tonnia päivässä kaikkien muiden metallien osalta
2.6	Metallien ja muovien pintakäsittelylaitokset, joissa käytetään elektrolyyttistä tai kemiallista menetelmää käytettävien käsittelyaltaiden vetoisuuden ollessa enemmän kuin 30 m ³
3.1	Laitokset, jotka tuottavat klinkkeriä (sementti) kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 500 tonnia päivässä, tai kalkkia kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä, tai muun tyyppisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä
3.2	Asbestia ja asbestipohjaisia tuotteita valmistavat laitokset
3.3	Lasia valmistavat laitokset, mukaan luettuina lasikuituja valmistavat laitokset, joiden sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä
3.4	Mineraaleja sulattavat laitokset, mukaan lukien mineraalikuluita valmistavat laitokset, joiden sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä
3.5	Laitokset, joissa valmistetaan keraamisia tuotteita polttamalla, erityisesti kattotiiliä, tiiliä, tulenkestäviä rakennuskiviä, laattoja, hiekkakiveä tai posliinia, ja joiden tuotantokapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä ja/tai uunin tilavuus ylittää 4 m ³ ja lastauskapasiteetti ylittää 300 kg/m ³ uunia kohden
4	Kemialliset laitokset, jotka valmistavat orgaanisia peruskemikaaleja, epäorgaanisia peruskemikaaleja, fosforiin, typpeen tai kaliumiin perustuvia lannoitteita (lannoitteet sisältävät joko yhtä ainetta tai niiden seosta), kasvinsuojeluaineiden lähtöaineita ja torjunta-aineita tai räjähteitä taikka farmaseuttisten valmisteiden lähtöaineita kemiallisella tai biologisella menetelmällä
5.1	Neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja vaarallisia jätteitä hävitettävät ja uudelleenkäytettävät laitokset, sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 75/442/ETY liitteissä II A ja II B (toiminnan osa-alueet R1, R5, R6, R8 ja R9) ja jäteöljyhuollosta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetussa direktiivissä 75/439/ETY, joiden kapasiteetti ylittää 10 tonnia päivässä
5.2	Yhdyskuntajätteiden uusien polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä 8. kesäkuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/369/ETY ja yhdyskuntajätteiden olemassa olevien polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä 21. kesäkuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/429/ETY määritellyn kaltaiset yhdyskuntajätteiden polttolaitokset, joiden kapasiteetti ylittää 3 tonnia tunnissa
5.3	Direktiivin 75/442/ETY liitteen II A otsakkeiden D8 ja D9 alla määritellyn kaltaiset vaarattomien jätteiden hävityslaitokset, joiden kapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä
5.4	Kaatopaikat, joihin tuodaan enemmän kuin 10 tonnia jätettä päivässä tai joiden kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 25 000 tonnia, lukuun ottamatta pysyvän jätteen kaatopaikkoja
6.1 a	Teollisuuslaitokset, joissa valmistetaan massaa puusta tai muista kuitumateriaaleista
6.1 b	Teollisuuslaitokset, joissa valmistetaan paperia tai kartonkia kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia päivässä
6.2	Kuitujen tai tekstiilien esikäsittely- (pesu, valkaisu, merserointi) tai värjäyslaitokset, joiden käsittelykapasiteetti ylittää 10 tonnia päivässä
6.3	Nahanparkituslaitokset, joiden käsittelykapasiteetti on enemmän kuin 12 tonnia valmiita tuotteita päivässä

Liite I — Toiminnan osa-alueet	
6.4 a	Teurastamot, jotka tuottavat enemmän kuin 50 tonnia ruhoja päivässä
6.4 b	Sellaisten elintarvikkeiden käsittely ja jalostus, jotka valmistetaan: — eläinperäisistä raaka-aineista (paitsi maidosta) ja jossa valmiiden tuotteiden tuotanto ylittää 75 tonnia/päivä — kasviperäisistä raaka-aineista ja jossa valmiiden tuotteiden tuotanto on enemmän kuin 300 tonnia/päivä (neljännesvuosittain laskettavan keskiarvon perusteella)
6.4 c	Maidon käsittely ja jalostus vastaanotetun maidon määrän ylittäessä 200 tonnia/päivä (vuosittain laskettavan keskiarvon perusteella)
6.5	Ruhoja ja eläinperäistä jätettä hävittävät ja jälleenkäyttävät laitokset, joiden käsittelykapasiteetti ylittää 10 tonnia/päivä
6.6 a	Siipikarjan tehokasvatustilat, joissa on enemmän kuin 40 000 siipikarjapaikkaa
6.6 b	Sikojen tehokasvatustilat, joissa on enemmän kuin 2 000 paikkaa tuotantosioille (yli 30 kg:n painoisille)
6.6 c	Sikojen tehokasvatustilat, joissa on enemmän kuin 750 emakkopaikkaa
6.7	Aineiden, esineiden ja tuotteiden pintakäsittelylaitokset, erityisesti kiillotusta, painatusta, pinnoittamista, rasvanpoistoa, vedenpitäväksi käsittelyä, liimausta, maalausta, puhdistamista tai kyllästystä suorittavat laitokset, joissa käytetään orgaanisia liuottimia liuottimen kulutuskapasiteetin ylittäessä 150 kg tunnissa tai 200 tonnia vuodessa
6.8	Hiiliä (kivihiiltä) tai elektrografiittia polttamalla tai hiilettämällä valmistavat laitokset

2.2 Mikä on IPPC-laitosten kokonaismäärä raportointijakson päättyessä?

Tähän kysymykseen vastattaessa olisi varmistettava, että laitosta ei lasketa mukaan kuin kerran, vaikka se suorittaisi useita liitteessä I mainittuja toiminnan osa-alueita.

3. TOIMINNAN HARJOITTAJAN PERUSVELVOLLISUUDET

3.1 Mitä toimenpiteitä on toteutettu, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistaa, että laitokset toimivat 3 artiklassa vahvistettujen yleisten periaatteiden mukaisesti?

4. OLEMASSA OLEVAT LAITOKSET

4.1 Mitä oikeudellisesti sitovia toimenpiteitä tai hallinnollisia suunnitelmia on otettu käyttöön sen varmistamiseksi, että 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia noudatetaan ennen samassa kohdassa mainitun siirtymäkauden päättymistä?

5. LUPAHAKEMUKSET

5.1 Miten kansallisessa lainsäädännössä on varmistettu, että lupahakemuksissa on kaikki 6 artiklassa vaaditut tiedot?

6. LUVANMYÖNTÄMISMENETTELYN JA LUPAEHTOJEN YHTEENSOVITTAMINEN

6.1 Mikä toimivaltainen viranomainen osallistuu tai mitkä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat IPPC-direktiivin soveltamisalaan kuuluvia laitoksia koskevien lupien myöntämiseen?

6.2 Miten kansallisessa lainsäädännössä on varmistettu, että luvanmyöntämismenettely ja lupaehdot ovat täysin yhteensovitettuja silloin, kun menettelyyn osallistuu useampi kuin yksi toimivaltainen viranomainen? Miten yhteensovittaminen tapahtuu käytännössä?

7. LUPAEHDOT

7.1 Lupaehtojen kattavuus

7.1.1 Miten kansallisessa lainsäädännössä on varmistettu, että lupa sisältää kaikki 9 artiklassa eriteltyt vaatimukset? Kuvaile yksityiskohtaisesti, mitä kustakin seuraavista kohdista on määrätty:

- raja-arvot päästöille ilmaan ja veteen,
- epäpuhtauksien kaukokulkeutumisen tai valtioiden rajat ylittävän pilaantumisen minimointi,
- maaperän ja pohjavesien suojele,
- jätehuolto,
- energian tehokas käyttö,
- päästöjen seurantaan sovellettavat vaatimukset,
- onnettomuuksien ehkäiseminen ja niiden vaikutusten rajoittaminen,
- poikkeavia toimintaolosuhteita koskevat toimenpiteet,
- alueen kunnostus toiminnan päätyttyä lopullisesti (vaatimus "hyväksyttävään tilaan" saattamisesta),
- liitteessä I olevaan 6.6 kohtaan kuuluvia laitoksia koskevat erityismääräykset.

7.2 Lupaehtojen asianmukaisuus ja riittävyys

7.2.1 Mitkä ovat lait, menettelyt ja perusteet sellaisten päästöjen raja-arvojen ja muiden lupaehtojen asettamiseksi, joilla varmistetaan koko ympäristön suojelun korkea taso? Onko toimivaltaisille viranomaisille annettu erityisohjeita? Jos on, ilmoittakaa millaisia ohjeita on annettu.

7.2.2 Minkälaisia (sitovia tai ei-sitovia) ohjeita jäsenvaltioissa on annettu parhaan käytettävissä olevan tekniikan määrittämiseksi?

7.2.3 Miten komission 16 artiklan 2 kohdan nojalla julkaisemat tai kansainvälisten järjestöjen julkaisemat tiedot otetaan yleisesti tai yksittäistapauksissa huomioon parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa määrittäessä?

7.2.4 Miten hyödyllisiä komission 16 artiklan 2 kohdan nojalla julkaisemat tiedot ovat parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan perustuvien päästöjen raja-arvojen, vastaavien parametrien ja teknisten toimenpiteiden määrittämisen tietolähteenä? Miten tilannetta voitaisiin parantaa?

7.2.5 Mitä toimenpiteitä on toteutettu sen varmistamiseksi, että 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen päästöjen raja-arvot, vastaavat parametrit ja tekniset toimenpiteet perustuvat parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan tekemättä minkään menetelmän tai erityistekniikan käyttöä pakolliseksi, mutta ottamalla huomioon laitoksen tekniset ominaisuudet, sen maantieteellinen sijainti ja paikalliset ympäristöolot?

7.2.6 Minkälaisia (sitovia tai ei-sitovia) ohjeita jäsenvaltioissa on annettu lupaan sisällytettävistä päästöjen seuranta vaatimuksista?

7.2.7 Mitkä ovat kokemuksenne IPPC-direktiivin lupavaatimusten ja kasvihuonekaasujen päästöjen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamista yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamista koskevan direktiivin välisestä suhteesta?

Huom. Jäsenvaltiot eivät ole velvollisia vastaamaan tähän kysymykseen, jos yhteisön kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmää ei ole otettu käyttöön 1. tammikuuta 2005 kuten on suunniteltu.

7.3 Käytettävissä olevat edustavat tiedot

7.3.1 Antakaa edustavia tietoja toimintaluokkoista raja-arvoista liitteen I jakoa noudattaen ja tarvittaessa parhaasta käytettävissä olevasta tekniikasta, johon kyseiset arvot perustuvat. Kuvaile, miten tiedot on valittu ja kerätty.

Komissio voi ennen raportointijaksoa tai sen aikana antaa tähän kysymykseen vastaamista koskevia ohjeita.

7.3.2 Minkä tyyppisiä lupaehtoja on asetettu päästöjen raja-arvojen lisäksi? Antakaa esimerkkejä erityisesti seuraavista toimenpiteistä:

- parametrit ja tekniset toimenpiteet, jotka täydentävät luvassa asetettuja päästöjen raja-arvoja,
- parametrit ja tekniset toimenpiteet, jotka korvaavat päästöjen raja-arvot,
- maaperän ja pohjavesien suojelua koskevat ehdot, jätehuolto, energian tehokas käyttö, päästöjen seurantaan sovellettavat vaatimukset, onnettomuuksien ehkäisy ja niiden vaikutusten rajoittaminen, poikkeavia toimintaolosuhteita koskevat toimenpiteet ja alueen kunnostus toiminnan päätyttyä lopullisesti,
- ympäristöjärjestelmiin liittyvät edellytykset.

8. YLEISESTI SITOAVAT SÄÄNNÖT

8.1 Antaako kansallinen lainsäädäntö mahdollisuuden asettaa tietyille laitosryhmille tiettyjä vaatimuksia yleisesti sitovassa muodossa sen sijaan, että ne sisältyisivät yksittäisiin lupaehtoihin?

8.2 Mille laitosryhmille on vahvistettu yleisesti sitovia sääntöjä? Missä muodossa ne on annettu?

9. YMPÄRISTÖLAATUNORMIT

9.1 Mitä kansallisessa lainsäädännössä säädetään lisätoimenpiteiden tarpeesta tapauksissa, joissa parhaan käytettävissä olevan tekniikan käyttö ei yksin riitä täyttämään yhteisön lainsäädännössä vahvistettua tai sen nojalla määriteltyä ympäristölaatuunormia?

9.2 Onko tällaisia tapauksia esiintynyt? Jos on, antakaa esimerkkejä lisätoimenpiteistä.

10. PARHAAN KÄYTETTÄVISSÄ OLEVAN TEKNIKAN KEHITTYMINEN

10.1 Mitä toimia on toteutettu sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset seuraavat parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehittymistä tai saavat tietoja siitä?

11. LAITOKSIIN TEHTÄVÄT MUUTOKSET

11.1 Mitä lakeja, menettelyjä ja käytäntöjä sovelletaan toiminnanharjoittajien laitoksiin tekemiin muutoksiin?

11.2 Minkä perusteella toimivaltaiset viranomaiset selvittävät, onko käytön muutoksella vaikutuksia ympäristöön (2 artiklan 10 kohdan a alakohta) ja/tai aiheutuuko siitä merkittäviä ihmisiin tai ympäristöön kohdistuvia haittavaikutuksia (2 artiklan 10 kohdan b alakohta)?

12. LUPAehtojen tarkistaminen ja ajantasaistaminen

12.1 Mitä lakeja, menettelyjä ja käytäntöjä toimivaltainen viranomainen soveltaa lupaehtojen tarkistamisessa ja ajantasaistamisessa?

12.2 Määritetäänkö kansallisessa lainsäädännössä, miten usein lupaehdot on tarkistettava ja tarvittaessa ajantasaistettava, vai määritetäänkö se muilla tavoin?

13. LUPAehtojen noudattaminen

13.1 Kuvaillakaa yleispiirteittäin lait, menettelyt ja käytännöt, joilla lupavaatimusten noudattaminen varmistetaan.

13.2 Millä laeilla, menettelyillä ja käytännöillä varmistetaan, että toiminnanharjoittajat ilmoittavat viranomaisille säännöllisesti päästöjen seurannan tuloksista sekä viipymättä sellaisista vahingoista tai onnettomuuksista, joilla on merkittävää vaikutusta ympäristöön?

13.3 Miten kansallisen lainsäädännön perusteella säädetään toimivaltaisten viranomaisten oikeudesta ja/tai velvollisuudesta tehdä tarkastuksia paikalla?

- 13.4 Mitä menettelyjä ja käytäntöjä toimivaltaiset viranomaiset noudattavat tehdessään säännöllisiä tarkastuksia paikalla? Jos tarkastuksia ei tehdä säännöllisesti paikalla, miten toimivaltaiset viranomaiset todentavat toiminnanharjoittajan toimittamat tiedot?
- 13.5 Mitä seuraamuksia tai muita keinoja on käytettävissä, jos lupaehtoja ei noudateta? Sovellettiinko näitä seuraamuksia tai muita keinoja raportointijaksolla? (Liittäkää mukaan asiaa koskevia tilastotietoja, jos sellaisia on käytettävissä, ja käyttäkää mallia, joka on toimitettu jäsenvaltioiden ympäristötarkastusten vähimmäisvaatimuksia koskevan suosituksen mukaista raportointia koskevassa ohjeasiakirjassa.)

14. TIETOJEN ANTAMINEN JA KANSALAISTEN OSALLISTUMINEN

- 14.1 Mitä kansallisessa lainsäädännössä säädetään tietojen antamisesta ja kansalaisten osallistumisesta lupamenettelyyn? Mitkä ovat tässä yhteydessä tärkeimmät kansalliseen lainsäädäntöön ja lupajärjestelmään tehtävät lisävaatimukset, jotka on otettu käyttöön yleisön osallistumista tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen sekä neuvoston direktiivien 85/337/ETY ja 96/61/EY muuttamista koskevan direktiivin 4 artiklalla?

Huom. Jäsenvaltiot eivät ole velvollisia vastaamaan tähän kysymykseen, ellei yleisön osallistumista koskeva direktiivi ole tullut voimaan viimeistään 1. heinäkuuta 2005.

- 14.2 Miten tiedot hakemuksista, päätöksistä ja päästöjen seurannan tuloksista saatetaan julkisesti saataville? Missä määrin Internetiä käytetään tähän tarkoitukseen?
- 14.3 Mitä toimenpiteitä on toteutettu sen varmistamiseksi, että kansalaiset ovat tietoisia oikeudestaan ilmaista kantansa 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista asiakirjoista?
- 14.4 Kuinka paljon kansalaisilla on aikaa lausua kantansa lupahakemuksista, ennen kuin toimivaltainen viranomainen tekee päätöksensä?
- 14.5 Miten viranomaiset ottavat kansalaisten kannanotot huomioon tehdessään päätöksiä?
- 14.6 Missä tapauksissa kansalaiset voivat valittaa lupapäätöksestä toiselle viranomaiselle tai nostaa kanteen lupaa vastaan tuomioistuimessa?
- 14.7 Mikä vaikutus direktiivin 90/313/ETY 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyillä rajoituksilla on ollut tietojen saantiin ja kansalaisten osallistumiseen lupamenettelyyn?

15. VALTIOIDEN RAJAT YLITTÄVÄ YHTEISTYÖ

- 15.1 Säädetäänkö kansallisessa lainsäädännössä tietojen antamisesta muille valtioille ja valtioiden rajat ylittävstä yhteistyöstä vai sovitaanko asioista jäsenvaltioiden kesken kahden- tai monenvälisesti vai perustuuko yhteistyö käytännön hallintomenettelyihin?
- 15.2 Miten käytännössä määritetään, aiheutuuko laitoksen toiminnasta merkittäviä toisen jäsenvaltion ympäristöön kohdistuvia haittavaikutuksia?
- 15.3 Miten kansallisella lainsäädännöllä ja/tai kansallisilla käytännöillä on varmistettu riittävä tiedonsaanti ja kansalaisten osallistuminen lupamenettelyyn jäsenvaltiossa, johon vaikutukset todennäköisesti kohdistuvat? Pitääkö osallistumismahdollisuus sisällään muutoksenhakuoikeuden?

16. YHTEYS MUIHIN YHTEISÖN SÄÄDÖKSIIN

- 16.1 Mikä on jäsenvaltioiden näkemys direktiivin toimivuudesta käytännössä esimerkiksi yhteisön muihin ympäristöalan säädöksiin verrattuna?
- 16.2 Mitä toimenpiteitä on toteutettu sen varmistamiseksi, että direktiivin täytäntöönpano on yhdenmukaista yhteisön muiden ympäristöalan säädösten täytäntöönpanon kanssa?

17. YLEISIÄ HUOMAUTUKSIA

- 17.1 Onko maassanne kiinnitetty huomiota joihinkin erityisiin täytäntöönpanoon liittyviin kysymyksiin? Jos on, antakaa yksityiskohtaiset tiedot.